

Ústavný súd Slovenskej republiky na svojom neverejnom zasadnutí vo veci pondetu [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] namietajúcom porušenie svojho Ústavou zaručeného práva nepriznaním zľavneného cestovného rozhodol

t a k t o :

Podnet [REDAKOVANÉ] na začatie konania o d m i e -
t a .

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 31. augusta 1993 sa na Ústavný súd Slovenskej republiky obrátil s podaním [REDAKOVANÉ] namietajúci porušenie svojho Ústavou zaručeného práva uvedeného v článku 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky: "Občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa." K narušeniu jeho práva malo prísť tým, že ako občanovi Slovenskej republiky (dôchodcovi) a bývalému pracovníkovi Ústavu cestného hospodárstva a dopravy mu od 1. 2. 1993 bolo odňaté zľavnené cestovné na linkách ČSAD podľa príslušných ustanovení: "Jednotnej tarify a tarifných podmienok zľavneného cestovného na pravidelných linkách vykonávaných ČSAD a ďalších taxatívne stanovených kategórií cestujúcich, ktorí sú oprávnení toto zľavnené cestovné využívať" (vnútrorezortný predpis ČSAD číslo 79/M-sekr. 1991).

Toto konanie chápe ako narušenie svojho práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe, pretože jeho aplikáciou sa mu "mnohonásobne znižuje jeho životná úroveň".

Právnu transformáciu záväzku Slovenskej republiky zaistiť občanom primerané hmotné zabezpečenie v starobe v súčasnom období predstavuje celý systém

právných predpisov týkajúcich sa sociálneho zabezpečenia. Ide predovšetkým o zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, v znení zákona č. 110/1990 Zb., zákona č. 180/1990 Zb., zákona č. 1/1991 Zb., zákona č. 46/1991 Zb., zákona č. 306/1991 Zb., zákona č. 578/1991 Zb., zákona č. 253/1992 Zb., zákona č. 14/1993 Z. z., zákona č. 53/1993 Z. z.

Tento systém je doplnený zákonmi o štátnej správe sociálneho zabezpečenia, napríklad zákonom č. 380/1992 Zb. o štátnej správe sociálneho zabezpečenia (úplné znenie, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom Slovenskej národnej rady č. 195/1992 Zb. o niektorých zmenách v sociálnom zabezpečení).

V zákonoch o sociálnom zabezpečení sú (formou dôchodkov) presne špecifikované finančné plnenia Slovenskej republiky predstavujúce pre jednotlivé skupiny dôchodcov praktickú aplikáciu ich práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. K porušeniu ich práva by preto došlo vtedy (a jedine vtedy), ak by štát občanovi nepriznal dôchodok vôbec, hoci spĺňa zákonom požadované kritériá jeho priznania, alebo ak by nedostal dôchodok, ktorý mu vzhľadom na splnené kritériá prislúcha (počet odpracovaných rokov, pracovná kategória a iné).

Je skutočnosťou, že dôchodcovia určitých skupín (ktoré sú podmienené ich bývalým pracovným zaradením) môžu požívať určité výhody, ktoré im udelí buď ich bývalá zamestnávateľská organizácia, prípadne rezortný orgán. Takéto úľavy, prípadne výhody však netvoria súčasť právnej úpravy systému sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky (starobné dôchodky), ale sú v zásade fakultatívne a ich poskytovanie závisí od finančných, prípadne iných možností organizácie alebo orgánu, ktorý ich poskytuje. Neposkytnutie týchto výhod, ktoré netvoria súčasť systému sociálneho zabezpečenia dôchodcov, nemôže byť preto považované za porušenie práva dôchodcu na primerané hmotné zabezpečenie v starobe v zmysle článku 39 Ústavy. Z tohoto dôvodu bolo prijaté rozhodnutie o odmietnutí podnetu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať

opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 19. októbra 1993

- # -

Za správnosť vyhotovenia

JUDr. Ján K l u č k a

predseda senátu